

SAMMANFATTNING

Då det blev känt att bl a Gävleområdet hade högst radioaktiv beläggning i landet uppstod viss förvirring hos myndigheterna.

Orsaken till detta var avsaknad av beredskapsåtgärder mot denna typ av olyckor och brist på kunskap om vad som hänt och vad som skulle göras.

Bl a konstaterades att:

- myndigheterna inte förfogade över någon expertis på området
- den enda information som fanns var de pressmeddelanden som Statens Strålskyddsinstitut, SSI gav ut
- att någon basinformation inte fanns som kunde omsättas till regionala och lokala förhållanden

De kommuner som hade tillgång till utrustning för radonmätningar började göra egna mätningar främst av markstrålning. Dessa mätresultat, som sedan fortlöpande rapporterades till länsstyrelsen, sammanställdes och meddelades SSI.

Mätresultaten utgjorde den viktigaste informationen om förhållandena i länet då stora svårigheter fanns att få centralt framtagna mätvärden.

I rapporten föreslås att i hela landet skall finnas en grundberedskap, bl a bestående av möjligheter att snabbt göra mätningar av luft och mark i kommunerna. Kring kärnkraftverken skall dessutom finnas en högre beredskap.

Mätutrustning och kunskap för att använda denna bör tillföras till främst kommunerna. Även att skaffa och underhålla baskunskaper om strålning är en betydelsefull beredskapsåtgärd. Detta bl a för att kunna ge allmänheten information om vad som skett och för bedömning av läget.

Lokalradion är det media som i första hand bör utnyttjas för att få ut myndighetsmeddelanden. Förhållandet myndighet-massmedia under Tjernobylyveckorna bör studeras för att ligga till grund för att klara samarbetet mellan varandra inför extraordinära större händelser.

Tjernobylylyckans följder har varit störst inom jordbruket och livsmedelsproduktionen. Erfarenheterna inom dessa områden måste därför beaktas i beredskapsplanläggningen. Handlingsprogram för provtagning med angivande av analysresurser måste också ingå i planläggningen.

Kraven på planläggning hos olika regionala och kommunala myndigheter är stora. Samstämmighet mellan planerna måste finnas. Både centrala myndigheter och länsstyrelser måste samordna beredskapsplanläggningen. Utbildning och övningar måste ske kontinuerligt för att myndighetsberedskapen skall underhållas och utvecklas.